

Sygn. akt VIII K 279/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Joanna Grabowska

Protokolant: prot. sąd. stażysta Miłosz Pieńkowski

w obecności Małgorzaty Herter-Dziurzyńskiej - Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2013 r.

sprawy: S. D., syna J. i D. z d. O., urodzonego (...) w M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla W. z dnia 13 czerwca 2006 roku utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2007 roku, sygn. akt V K 1136/05 za czyny:

- 1. popełniony w bliżej nieokreślonym czasie nie później niż do dnia 25 maja 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 263 § 2 k.k.- na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,*
- 2. popełniony w dniu 19 maja 2005 roku wyczerpujący dyspozycję art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności*
- 3. popełniony w dniu 25 maja 2005 roku wyczerpujący dyspozycję art. 190 § 1 k.k. . w zw. z art. 64 § 1 k.k - na karę 1(jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.*

- Na poczet kary łącznej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 maja 2005 roku do 13.06. 2006 roku.

II. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 2009 roku, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 maja 2010 roku, sygn. akt XVIII K 85/09 za czyny popełnione:

- 1. w bliżej nie określonym czasie nie później niż od czerwca 2004 roku do października 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 263 § 2 k.k.- na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,*
- 2. w bliżej nie określonym czasie nie wcześniej niż 1 sierpnia 2004 roku i nie później niż 29 sierpnia 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 k.k.- na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,*
- 3. w bliżej nie określonym czasie w ostatnim kwartale 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii - na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,*

4. w bliżej nie określonym czasie w ostatnim kwartale 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii - na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,

5. w bliżej nie określonym czasie we wrześniu 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. przez okres co najmniej jesieni 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii- na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,

7. w bliżej nie określonym czasie w sierpniu 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 310 § 2 k.k.- na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem tym orzeczono karę łączną 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności oraz 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, jedną stawkę dzienną grzywny określając na 50 (pięćdziesiąt) zł

- Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 maja 2008 roku do dnia 13 maja 2010 roku.

Postanowieniem z dnia 17 marca 2011 roku Sąd Okręgowy w Warszawie zarządził wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 90 (dziewięćdziesięciu) dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę w wysokości 9000 (dziewięć tysięcy) złotych.

III. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2011 roku, utrzymany w mocy w zakresie kary wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2012 roku, sygn. akt XVIII K 181/10 za czyny popełnione:

1. w dniu 22 lipca 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. w bliżej nieustalonym czasie w okolicy września 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii- na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. w dniu 24 grudnia 2004 roku wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

4. w bliżej nieokreślonym czasie nie później niż w dniu 20 grudnia 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem tym orzeczono karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności

orzeka:

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 13 czerwca 2006 roku, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2007 roku, sygn. akt V K 1136/05, Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 2009 roku, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w

Warszawie z dnia 13 maja 2010 roku, sygn. akt XVIII K 85/09 oraz Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2011 roku, utrzymanym w mocy w zakresie kar wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2012 roku, sygn. akt XVIII K 181/10 i wymierza S. D. karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XVIII K 85/09 i orzeka jedną karę łączną grzywny w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych, jedną stawkę dzienną grzywny określając na 50,00 (pięćdziesiąt) zł

III. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego dla W. w W. sygn. akt V K 1136/05 od 25 maja 2005 roku do dnia 13 czerwca 2006 roku oraz

ustala, że skazany karę łączną pozbawienia wolności odbywa od dnia 25 maja 2005 r.

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S., kwotę 120,00 (sto dwadzieścia) złotych plus VAT – tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu skazanego S. D. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII K 279/12

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 2012 roku skazany S. D. złożył wniosek (za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego) o wydanie wyroku łącznego obejmującego: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Wydział Karny sygn. akt II Aka 164/12, wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie VIII Wydział Karny sygn. akt VIII K 37/04, wyrok Sądu Rejonowego dla W. V Wydział Karny sygn. akt V K 1136/05, wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XVIII K 85/09. W uzasadnieniu wskazał m.in., że wszystkie okoliczności związane ze skazaniami wskazują, że istnieją przesłanki do wymierzenia kary według zasady pełnej absorpcji, co w jego wypadku oznacza wymierzenie kary łącznej w wymiarze 9 lat pozbawienia wolności – jako najwyższej wymierzonej za jednostkowe przestępstwo. Wnosił o zaliczenie na poczet kary łącznej okresów tymczasowego aresztowania i odbytej już kary/k. 3 –7/.

Obrońca skazanego popierając na rozprawie wniosek skazanego podniósł, że czyny zostały popełnione w okresie jednego roku, są o zbliżonym zakresie przedmiotowym. Ponadto wskazał, że skazany ma pozytywną opinię z zakładu karnego. Wnosił o wydanie wyroku łącznego zgodnie z wnioskiem skazanego i wymierzenie kary łącznej w wymiarze 9 lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu pełnej zasady absorpcji /k. 88v/.

Prokurator wniósł o wydanie wyroku łącznego i wymierzenie S. D. kary łącznej 15 lat pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny 180 stawek dziennych po 50 złotych jedna stawka /k. 89v/.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

S. D. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla W. z dnia 13 czerwca 2006 roku utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2007 roku, sygn. akt V K 1136/05 za czynny:

1. popełniony w bliżej nieokreślonym czasie nie później niż do dnia 25 maja 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 263 § 2 k.k. - na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. popełniony w dniu 19 maja 2005 roku wyczerpujący dyspozycję art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności
3. popełniony w dniu 25 maja 2005 roku wyczerpujący dyspozycję art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. - na karę 1(jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na poczet kary łącznej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 maja 2005 roku do 13 czerwca 2006 roku.

II. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 2009 roku, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 maja 2010 roku, sygn. akt XVIII K 85/09 za czyny popełnione:

1. w bliżej nie określonym czasie nie później niż od czerwca 2004 roku do października 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 263 § 2 k.k.- na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. w bliżej nie określonym czasie nie wcześniej niż 1 sierpnia 2004 roku i nie później niż 29 sierpnia 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 k.k. - na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
3. w bliżej nie określonym czasie w ostatnim kwartale 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii - na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,
4. w bliżej nie określonym czasie w ostatnim kwartale 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii - na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,
5. w bliżej nie określonym czasie we wrześniu 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
6. przez okres co najmniej jesieni 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii - na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,
7. w bliżej nie określonym czasie w sierpniu 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 310 § 2 k.k.- na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem tym orzeczono karę łączną 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności oraz 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, jedną stawkę dzienną grzywny określając na 50 (pięćdziesiąt) zł. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 maja 2008 roku do dnia 13 maja 2010 roku.

Postanowieniem z dnia 17 marca 2011 roku Sąd Okręgowy w Warszawie zarządził wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 90 (dziewięćdziesięciu) dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę w wysokości 9000 (dziewięć tysięcy) złotych.

III. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2011 roku, utrzymany w mocy w zakresie kary wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2012 roku, sygn. akt XVIII K 181/10 za czyny popełnione:

1. w dniu 22 lipca 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. w bliżej nieustalonym czasie w okolicy września 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii- na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. w dniu 24 grudnia 2004 roku wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

4. w bliżej nieokreślonym czasie nie później niż w dniu 20 grudnia 2004 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.- na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem tym orzeczono karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności

S. D. w sprawie Sądu Rejonowego dla W. w W. sygn. akt V K 1136/05 był pozbawiony wolności od dnia 25 maja 2005 roku do dnia 13 czerwca 2006 roku, następnie nieprzerwanie był pozbawiony wolności od dnia 25 maja 2008 roku.

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2010 roku sygn. akt XVIII K 235/10 objęto wyrok Sądu Rejonowego dla W. sygn. akt V K 1136/05 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XVIII 85/09 orzekając jako karę łączną 10 lat i 6 miesięcy kary pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 180 stawek po 50 złotych.

Skazany orzeczone obecnie kary pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłego oddziaływania, nie jest zainteresowany objęciem go systemem programowym. Przed pozbawieniem wolności mieszkał z konkubiną i dziećmi w W.. Z siostrą i rodzicami utrzymywał poprawne stosunki rodzinne, pracował dorywczo. W miejscu zamieszkania nie notowano interwencji Policji.

Orzeczone kary odbywa od 28 maja 2005 roku w Areszcie Śledczym W.. Następnie przebywał w kilku jednostkach penitencjarnych. Zachowanie utrzymywało się na dobrym poziomie za wyjątkiem sytuacji z dnia 4 sierpnia 2010 roku kiedy skazany dokonał samouszkodzenia w postaci pocięcia skóry szyi.

Do Zakładu Karnego w K. przybył ponownie w dniu 11 lipca 2012 roku , obowiązujące przepisy przestrzega na zmiennym poziomie. Deklaruje przynależność do podkultury przestępczej – bez negatywnych przejawów na tym tle. Współżycie w grupach skazanych układu bezkonfliktowo. W relacjach z przełożonymi jest regulaminowy. Nie jest zatrudniony i nie jest zainteresowany podjęciem zatrudnienia. Czas wolny przeznacza na zajęcia własne, czytając książki, prasę, ogląda wybrane programy w telewizji. Kontakt zewnętrzny utrzymuje z konkubiną, rodzicami oraz dziećmi. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się w sposób mało krytyczny.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy poczynił na podstawie dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy, a w szczególności: opinii o skazanym wraz z kartą informacyjną /k. 30-35v/, danych o karalności /k. 16-18/ oraz odpisów wyroków /k. 42-43, 44, / oraz odpisów wyroków: Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 2009 roku sygn. akt XVIII K 85/09, Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 maja 2010 roku sygn. akt II Aka 90/10, / k. 3-14 oraz 15-16v tom I wykonawczy akt o sygnaturze XVIII K 85/09/; Sądu Rejonowego dla W. V Wydział Karny z dnia 13 czerwca 2006 roku sygn. akt V K 1136/05 /k. 479-480 tom III akt V K 1136/05/, wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2007 roku, sygn. akt X Ka 747/06, k. 648-648v tom III akt V K 1136/05/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do przepisu art. 569 § 1 kpk, wyrok łączny może zostać wydany w sytuacji, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Warunki te określa przede wszystkim przepis art. 85 kk, w myśl którego karę łączną orzeka się, jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Wydanie wyroku łącznego następuje zatem wówczas, gdy odrębnymi prawomocnymi wyrokami orzeczone zostały kary lub środki karne, co do których zachodziłyby warunki do orzeczenia kary łącznej (art. 85 k.k.), gdyby postępowanie

o dwa albo większą liczbę przestępstw toczyło się w jednej sprawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2003r., V KK 288/03, Prok. i Pr. 2003, nr 3, poz. 14). Wskazać przy tym należy, iż Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 25 lutego 2005r., sygn. akt I KZP 36/04, której nadana została moc zasady prawnej, uznał, iż zawarty w art. 85 kk zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. Oznacza to w szczególności, iż w sprawie o wydanie wyroku łącznego sąd nie jest uprawniony do łączenia kar zgodnie ze wskazaniami skazanego, ani też takich, które w danej konfiguracji są dla niego najkorzystniejsze, ale powinien brać pod uwagę, stosownie do materialnoprawnych regulacji art. 85 kk, ciągu przestępstw pozostających w realnym zbiegu zamykane kolejnymi wyrokami skazującymi. Sąd działa w tym przedmiocie z urzędu, niezależnie od wniosku skazanego.

W przedmiotowej sprawie powyższe warunki zostały spełnione wyłącznie odnośnie:

wyroku Sądu Rejonowego dla W. z dnia 13 czerwca 2006 roku (sygn. akt V K 1136/05), wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 2009 roku (sygn. akt XVIII K 85/09) i wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2011 roku (sygn. akt XVIII K 181/10).

Nadmienić należy, że uprzednio objęto już wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2010 roku sprawy zakończone wyrokami Sądu Rejonowego dla W. z dnia 13 czerwca 2006 roku (sygn. akt V K 1136/05) oraz Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 2009 roku (sygn. akt XVIII K 85/09). W obecnej sytuacji procesowej istnieje dodatkowo prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2011 roku, którym orzeczono co do części zarzutów stawianych S. D. na skutek częściowego uchylecia wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 2009 roku (sygn. akt XVIII K 85/09) i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania do Sądu Okręgowego w Warszawie. Stosownie do art. 575 § 1 k.p.k., z chwila wydania niniejszego wyroku, poprzedni wyrok łączny (obejmujący te same skazania) traci moc.

Z tymi sprawami nie podlegają łączeniu kary wynikające z wcześniej popełnianych przez skazanego przestępstw tj. popełnionych do 19 marca 2003 roku – tj. do dnia zwolnienia z odbywania kar orzeczonych wcześniejszymi wyrokami zapadłymi wobec S. D.. Wydanie wyroku w sprawie V K 1136/05 zamknęło kolejny ciąg przestępstw, popełnianych od czerwca 2004 r. do 25.05.2005 r. i tego ciągu dotyczy niniejszy wyrok łączny.

Odnosząc się do orzeczonego przez Sąd Okręgowy wymiaru kary łącznej, podkreślić trzeba, iż przy orzekaniu kary łącznej wyrokiem łącznym stosuje się przepisy kodeksu karnego o zasadach łączenia kar przewidziane w art. 86 i następnych. Oznacza to, że karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do sumy tych kar, nie przekraczając jednak w przypadku kary łącznej pozbawienia wolności 15 lat pozbawienia wolności. Na tle ustawowych granic wymiaru kary łącznej wyróżnia się trzy modelowe rozwiązania określające sposoby łączenia kar jednostkowych. Są to: system kumulacji kar, polegający na zsumowaniu wszystkich wymierzonych kar jednostkowych, a następnie wykonaniu jednej skumulowanej kary; system asperacji, polegający na przyjęciu za podstawę najsurowszej kary orzeczonej za pozostające w zbiegu przestępstwa, podlegającej odpowiedniemu obostrzeniu w granicach przewidzianych w ustawie karnej, tak obostrzona kara zastępuje wszystkie orzeczone kary i tylko ona podlega wykonaniu oraz system absorpcji kar, o zastosowanie którego wnosili skazani, polegający na przyjęciu, że najsurowsza kara wymierzona za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa pochłania kary łagodniejsze, co sprawia, iż tylko ta kara podlega wykonaniu. Z powyższego wynika, iż wymierzenie kary łącznej w wyroku łącznym nie zawsze wiązać się musi z korzyściami dla skazanego, gdyż wydanie wyroku łącznego, o ile nie może pogarszać sytuacji skazanego, tj. stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wyniknęłaby z kolejnego wykonania zapadłych przeciwko niemu wyroków podlegających połączeniu, o tyle jednak nie zawsze musi oznaczać orzeczenie kary łącznej łagodniejszej niż suma kar orzeczonych za zbiegające się przestępstwa - z zastrzeżeniem, iż granice nowej kary łącznej wyznaczają także poprzednie kary łączne lub kara łączna (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 1973r., I KR 425/72, OSNKW 1973/7-8/96).

Wybór sposobu łączenia kar i wymiar kary łącznej orzekanej w danej sprawie uzależniony jest od okoliczności konkretnego przypadku, w tym w szczególności od związku przedmiotowego i podmiotowego pomiędzy

poszczególnymi zbiegającymi się przestępstwami oraz prognozy kryminologicznej skazanego, w kontekście której uwzględnić należy wcześniejszą i późniejszą jego karalność oraz jego zachowanie po popełnieniu przestępstw, w tym w czasie odbywania kary. Sąd Okręgowy podzielił stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000r. (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5), że priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast kara łączna orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji – wyjątkiem, przy czym decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej winien mieć wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej, zaś popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Uwzględniając powyższe, Sąd Okręgowy zważył, iż:

Wyrok Sądu Rejonowego dla W. z dnia 13 czerwca 2006 roku obejmuje trzy czyny popełnione w okresie maja 2005 roku związane z groźbami karalnymi i używaniem broni palnej. Wymierzono wtedy skazanemu trzy kary częściowe pozbawienia wolności w wymiarze: jednego roku, jednego roku i trzech miesięcy oraz jednego roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności, a kara łączna orzeczona została w wymiarze trzech lat pozbawienia wolności.

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 2009 roku obejmuje 7 czynów popełnionych w okresie od około czerwca do końca 2004 roku, czyny związane z posiadaniem broni palnej, kradzieżą, pozbawieniem wolności związanym z kradzieżą rozbójniczą, fałszowaniem pieniędzy oraz wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków objętych ustawą z dnia 27 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na kary: jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, dwóch lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny 80 stawek po 50 złotych, ośmiu miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek po 50 złotych, trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, dwóch lat pozbawienia wolności oraz grzywnę wysokości 80 stawek po 50 złotych, dwóch lat pozbawienia wolności.

Kara łączna orzeczona tym wyrokiem wymierza 9 lat pozbawienia wolności oraz 180 stawek grzywny po 50 złotych.

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2011 roku obejmuje cztery czyny popełnione w okresie od około czerwca do końca 2004 roku, czyny związane z trzema rozbojami w warunkach powrotu do przestępstwa oraz wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków objętych ustawą z dnia 27 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na kary: dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, trzech lat pozbawienia wolności, trzech lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem tym wymierzono karę łączną w wymiarze pięciu lat pozbawienia wolności.

Najwyższą karą częściową za pojedynczy czyn jaka została orzeczona jest kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast suma kar pozbawienia wolności wynosi 23 lata i 44 miesiące co daje 26 lat i 8 miesięcy. W wypadku grzywnien najwyższe dwie grzywny opiewają na 80 stawek a suma stawek wynosi 210.

Mając na uwadze dyrektywy zawarte w art. 86 § 1 k.k. możliwe jest wymierzenie skazanemu w ramach kary łącznej kar:

- pozbawienia wolności w wymiarze od 3 lat i 6 miesięcy do 15 lat pozbawienia wolności,
- grzywny w wymiarze od 80 stawek do 210 stawek.

Wobec faktu popełnienia przez skazanego wielu przestępstw oraz mając na uwadze, iż kolejnych przestępstw dopuszczał się on pomimo zapadających przeciwko niemu wyroków, co wskazuje, iż wymierzane wcześniej i wykonywane kary nie realizowały w stosunku do niego swoich celów, Sąd Okręgowy uznał, iż prognoza kryminologiczna odnośnie skazanego S. D. nie jest zbyt pomyślna. Popelniane przestępstwa, choć popełnione w dość krótkim czasie, godziły w różne dobra poczynając od obrotu substancjami narkotycznymi, przez kradzieże do czynów godzących także w dobro w postaci wolności drugiego człowieka – także dla uzyskania korzyści majątkowych. Z pewnością nie są one ze sobą tak ściśle powiązane, by można było mówić o jakiejś jednej motywacji, czy wspólnym zamiarze obejmującym popełnienie wszystkich tych przestępstw. Ilość czynów zabronionych, których dopuścił się

skazany, świadczy natomiast o tym, że był to jego sposób na życie i utrzymywanie się. Sąd stwierdza, że nie ma żadnego powodu, aby nagradzać skazanego za to, że popełnił więcej czynów, znacznym obniżeniem kary.

Zachowanie skazanego w warunkach zakładu karnego oceniane jest od dłuższego czasu jako poprawne, gdyż skazany nie sprawia kłopotów wychowawczych i przestrzega porządku choć deklaruje przynależność do podkultury. Jak wynika z opinii - wypowiada się bezkrytycznie na temat popełnionych przestępstw i dostrzega negatywne skutki swoich konfliktów z prawem jedynie na tle doznawanych dolegliwości w związku z wykonywaną karą.

W świetle wszystkich wskazanych powyżej okoliczności brak jest podstaw do przyjęcia, że proces resocjalizacji skazanego został zakończony lub poczynił tak znaczący postęp, iż kara, którą powinien jeszcze odbyć dla zrealizowania jej celów, może ulec maksymalnemu lub radykalnemu skróceniu. Z tego względu Sąd nie przychylił się do wniosku skazanego odnośnie ukształtowania wymiaru kary łącznej za zasadzie pełnej absorpcji, mając także na uwadze fakt, że wbrew twierdzeniom wnioskodawcy i jego pełnomocnika najniższa możliwa do orzeczenia kara pozbawienia wolności nie wynosi 9 lat.

Aktualizujące się ograniczenie ustawowe wymiaru kary ogranicza wymierzenie kary pozbawienia wolności do maksymalnie 15 lat i nie daje podstaw do wymierzenia kary łącznej na zasadzie pełnej kumulacji. Wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem jest niższy o 11 lat i 8 miesięcy od sumy kar. Gdyby S. D. wykonywał kolejno kary wymierzone dotychczas wydanymi wyrokami, tj. wyrokiem łącznym w sprawie XVIII K 235/10 z dnia 21.12.2010 r. i wyrokiem w sprawie XVIII K 181/10 z dnia 22.12.2011 r., to miałyby do odbycia (nie licząc kary zastępczej za grzywnę) 15 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna orzeczone niniejszym wyrokiem łącznym nie pogarsza zatem jego sytuacji w stosunku do tej, w której odbywałby po kolei kary orzeczone dotychczas wydanymi wyrokami.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd Okręgowy wymierzył S. D. karę łączną w rozmiarze 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu, tak orzeczonej karze łącznej uwzględnia całokształt okoliczności przemawiających zarówno na niekorzyść, jak i na korzyść skazanego oraz ograniczenia ustawowe określone przez ustawodawcę.

Stwierdzić należy, że kwestie sytuacji materialnej skazanego i stanu zdrowia jego rodziców, nie mogą stanowić podstawy do rozważania obniżenia kary łącznej. Te okoliczności mogą skutkować decyzjami o przerwie w karze lub warunkowym przedterminowym zwolnieniu, ale nie mają żadnego znaczenia dla wymierzenia kary łącznej. Na marginesie jedynie wypada wskazać, że skazany S. D. w czasie, gdy popełniał tak wiele czynów zabronionych, winien był liczyć się z pogorszeniem stanu zdrowia rodziców wraz z ich wiekiem i wówczas zastanowić się nad sensem spędzenia wielu lat w zakładach karnych, bez możliwości sprawowania osobistej` opieki nad rodzicami.

Wymierzając karę grzywny Sąd zastosował zasadę asperacji i wymierzył skazanemu karę grzywny w wymiarze 180 stawek, przyjmując wysokość stawki na 50 złotych. Ustalając wymiar grzywny i wysokość stawki Sąd miał na uwadze dokonane ustalenia w tym zakresie przez Sąd Okręgowy w Warszawie przy wydawaniu wyroku z dnia 16 października 2009 roku oraz wyroku łącznego z dnia 21 grudnia 2010 roku gdzie orzekana była taka sama łączna kara grzywny i taka sama wysokość jednej stawki dziennej, biorąc pod uwagę fakt, że sytuacja finansowa skazanego przebywającego w osadzeniu od 2005 roku od ostatniej oceny dokonywanej przez Sąd Okręgowy w Warszawie pod koniec 2010 roku nie uległa istotnej zmianie.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd Okręgowy na poczet kary łącznej zaliczył skazanemu okresy kar już odbytych na podstawie wyroków objętych wyrokiem łącznym: od dnia 25 maja 2005 roku do dnia 13 czerwca 2006 roku. Sąd – wskutek omyłki pisarskiej, wynikającej z takiej samej daty dziennej (25 maja) - ustalił początek odbywania kary łącznej na dzień 25 maja 2005 r., podczas gdy prawidłową datą początku kary łącznej – datą, od której skazany nieprzerwanie odbywa kary, które podlegały połączeniu, jest dzień 25 maja 2008 roku. Od tego dnia skazany odbywał karę w sprawie XVIII K 85/09, wskutek zaliczenia dokonanego wyrokiem z dnia 16 października 2009 r.

Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. kwotę 120 złotych plus VAT tytułem obrony z urzędu skazanego S. D. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego ustalając wysokość stawki na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.).

Uwzględniając sytuację skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności, nie posiadającego żadnych dochodów, Sąd Okręgowy zwolnił skazanego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.